

Nuuk 25. august 2009

I medfør af § 36, stk. 1, i Landstingets forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Landsstyret.

1. Hvilke tiltag agter Naalakkersuisut at gøre for de handicappedes vidtgående specialundervisning og andre tiltag?
2. Hvilke tanker har Naalakkersuisut for de steder hvor der er vidtgående specialundervisning i ”Specialcenter” i Ilulissat og ”Tungujortuaraq” i Qaqortoq for i fremtiden at sikre bedre lovmæssige muligheder for deres vilkår?
3. Kan Naalakkersuisut sætte sig som mål at eleverne i den vidtgående specialundervisning i Ilulissat ”Specialcenter” får særskilt tilladelse til at blive indtil de er 21 år, ligesom eleverne på Ado Lyngep Atuarfia har denne mulighed.

(Medlem af Inatsisartut Debora Kleist, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Antallet af unge og voksne vokser her i landet, som på grund af deres handicap har behov for en tilrettelagt vidtgående specialundervisning.

På kysten er muligheden for særundervisning for det fleste kun mulig i Meeqqat Atuarfiat. Men på steder er muligheden for særundervisning i Meeqqat Atuarfiat meget lidt til stede. Grunden dertil ligger i manglen på uddannede lærere inden for området og den landsdækkende mangel på lærere.

Fokus på de helt unge og de lidt ældre er, at de ofte henvises til fritidsundervisningen for at få mulighed for undervisning. Om dette er god og er en reel mulighed er der tendens til at sætte spørgsmålstejn ved, da der på steder mangler specialuddannede undervisere/lærere til de handicappede.

Derfor er det en nærliggende tanke, at specialskolerne som ”Specialcenter” i Ilulissat og ”Tungujortuaraq” i Qaqortoq fik lovmæssig mulighed til at gøre tiltag. Disse skoler hører under Meeqqat Atuarfiat i dag. Og såfremt de for fremtiden skal gå i disse skoler til de er 21 år vil arbejdet med dem blive bedre og give bedre mulighed for udvikling.

Samtidig er det nærliggende at komme ind på spørgsmålet om Naalakkersuisut agter at oprette en efterskole eller andet i den retning for de handicappede. Selvom de er handicappede har de ret til at modtage kulturel information og undervisning på lige fod og vilkår som alle andre mennesker.